

ת"פ 9406/04/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד מטר, אחמד מטר, מחמוד מטר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 9406-04-16 מדינת ישראל נ' מטר ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוחמד מטר 2. אחמד מטר
3. מחמוד מטר

הנאשמים

גזר דין לנאשמים 2 ו- 3

הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו בעבירה של שיבוש מהלכי משפט בצוותא, עבירה לפי סעיף 244 יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשמים הם אחים והם אחיו של נאשם 1 (להלן: "נאשם 1"/"מוחמד").

מוחמד הוא הבעלים של מכונית מסוג פולקסווגן גולף מ.ר. 87-601-35 (להלן: "הרכב").

ביום 2.6.15 בשעה 21:00 לערך, נהג אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה הרכב ממערב למזרח על כביש 554, בקטע היוצא מהעיר טירה לכביש 6 ונאשם 1 היה עמו ברכב. באותה עת הלך אדריס פדילה על הכביש או לצדו. בהגיעו לקילומטר ה- 11 בכביש או בסמוך לו פגע הרכב באדריס (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה הוטח אדריס אל הכביש ונגרמו לו חבלות מרובות וכן נגרמו נזקים לרכב לרבות ניפוץ השמשה הקדמית.

האחר לא עצר את הרכב אלא המשיך בנסיעתו, מבלי שעמד על תוצאות התאונה ומבלי שהזעיק עזרה. נאשם 1 פעל על מנת לסייע לאחר במעשיו אלה ויחד עמו נמלט מזירת התאונה.

אדריס פונה לבית החולים "מאיר" רק דקות ארוכות לאחר התאונה, כשהוא מחוסר הכרה, וזאת לאחר שעוברי אורח הבחינו בו שוכב לצד הכביש.

לאחר התאונה שוחח נאשם 1 עם נאשם 2 בטלפון והודיע לו על התאונה. בשעה 23:02 הגיע נאשם 2 לבית "מאיר"

עמוד 1

על מנת לברר את מצבו של אדריס לאחר התאונה.

ביום 3.6.15, למחרת התאונה, פנה הנאשם 3 לזג רכב ובירר עמו עלות תיקון השמשה. נאשם 3 והזג סיכמו כי נאשם 3 יביא את הרכב לתיקון השמשה לאחר שיתוקנו נזקים אחרים שנגרמו לרכב בתאונה.

בימים שלאחר התאונה היה גם נאשם 1 בקשר עם הזג בנוגע לתיקון השמשה.

ביום 6.6.15 בשעה 09:20 מת אדריס בבית החולים "בלינסון" וזמן מה לאחר מכן נודע לנאשמים על מותו.

לאחר מותו של אדריס ועובר ליום 8.6.15 הועלם הרכב על ידי גורמים שזהותם אינה ידועה למאשימה ובדרך שאינה ידועה למאשימה. ביום 8.6.15 בשעה 10:21 הגיע נאשם 1 לתחנת משטרת קדמה ודיווח כי הרכב נגנב בין שעות הערב ביום 7.6.15 לשעות הבוקר של אותו יום ונאשם 3 הודיע לזג באותו יום כי אין צורך בתיקון שמשת הרכב.

ביום 9.2.16 נעצר נאשם 3 בחשד למעורבות במתואר לעיל ולנאשם 1 נודע על כך זמן קצר לאחר מכן. כן זומנה באותו יום אשה עמה יש לנאשם 1 קשר (להלן: "האחרת") לחקירה בתיק זה.

מיד לאחר מכן התקשרה האחרת לנאשם 1 וסיפרה לו כי הוזמנה לחקירה. בשיחה זו ובשיחות נוספות הנחה נאשם 1 את האחרת לומר בחקירה כי היכרותה עמו שטחית ביותר והיא אינה יודעת דבר לגבי רכב שהיה לו ואכן בתחילת חקירתה באותו יום מסרה האחרת את הדברים שהורה לה נאשם 1 למסור. נאשם 1 שוחח עם אנשים נוספים ועם נאשם 2 על החקירה בתיק.

באותו יום, בשעה 11:56, שוחח נאשם 2 עם איברהים ג'אבר אשר עובד עבורו (להלן: "איברהים") ונכח עמו בעת הגעת נאשם 2 לבית החולים "מאיר". בשיחה זו סיפר נאשם 2 לאיברהים על החקירה המתחדשת בשל התאונה והנחה את איברהים שלא לענות לשיחות טלפון המתקבלות ממספרי טלפון חסומים. במספר שיחות טלפון נוספות עם אנשים שונים עמם שוחח נאשם 2 הורה הוא להם שלא לשוחח עמו בטלפון על החקירה אלא פנים מול פנים בלבד.

המעשים המפורטים מעלה, לגבי נאשמים 2 ו- 3 נעשו בכוונה להכשיל הליך שיפוטי בקשר לתאונה.

במסגרת הסדר הטיעון הגיעו הצדדים לידי הסכמה עונשית ולפיה על הנאשמים 2 ו- 3 יושט מאסר על תנאי, התביעה תעתור להשית על הנאשמים קנס ואילו ההגנה תטען באופן פתוח לעניין הקנס.

במסגרת הראיות לעונש העיד מר אמיר פדילה, בנו של המנוח, המנוח אשר סיפר כי אביו היה אדם אהוב, תכן לבנות בית עבורו, וכן סיפר כי מות האב השפיע קשות עליו, על אמו ועל אחותו.

ב"כ המאשימה טען כי תיקון כתב האישום מקורו בקשיים ראייתיים בתיק נסיבתי מורכב, טען כי ההסדר חסך זמן שיפוטי יקר וזמנם של עדים רבים מאוד, לנאשם 2 אין עבר פלילי כלל, לנאשם 3 יש עבר פלילי שאיננו מן העניין- 2 הרשעות קודמות בהסעות תושב זר. לפיכך סבורה המאשימה כי יהיה נכון לסיים את ההליך במאסר על תנאי וקנס ששיעורו יקבע על ידי בית המשפט.

ב"כ הנאשמים עתר לאימוץ ההסדר. כן טען כי הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה ומביעים צער וחרטה על מעורבותם

בעבירות. הנאשם 2 יליד '84, נשוי ולו בן ובת קטנים. נאשם 3 אף הוא נשוי ולו שני ילדים רכים בשנים. שני הנאשמים עובדים בעסק המשפחתי, חברה קבלנית לעבודות בנייה וגמר וכל אחד מהם משתכר ₪ 7,000 לחודש, כך שמצבם הכלכלי איננו מזהיר. במסגרת ההסכמות עם המאשימה סוכם שכל המשפחה תשלם פיצוי למשפחת המנוח בסך כולל של 40,000 ₪.

הנאשמים נעצרו למשך 7 ימים, שהו לאחר מכן במעצר בית למשך שבוע, הוצא כנגדם צו עיכוב יציאה מהארץ וההרשעה, כמו גם נטילת האחריות בחלקם בכתב האישום מהווה עונש כבד מאוד. לפיכך עתר ב"כ הנאשמים לאמץ את ההסדר ולהימנע מהטלת קנס.

נאשם 2 בדברו האחרון הביע התנצלות וחרטה על מעשיו וכך גם נאשם 3.

דין והכרעה:

מעשיהם של הנאשמים הינם חמורים ונועדו להכשיל הליך שיפוטי.

ניהול הליכי משפט תקינים הוא אחת מאבני היסוד לקיומן של זכויות האדם להליך משפטי הוגן בשל החשש לקיומו של פוטנציאל לשיבוש מלאכתו של בית המשפט בבירור המקרה וחקר האמת.

יחד עם זאת, במקרה שלפני, מדובר על נאשמים אשר הודו מיד בתחילתו של ההליך, הנאשם 2 נעדר הרשעות קודמות ואילו לנאשם 3 שתי הרשעות קודמות בהסעת שב"ח.

במסגרת ההסדר חויבו הנאשמים לשלם 40,000 ₪ למשפחת המנוח.

חרף האמור, סבורני כי יש להשית על הנאשמים קנס, ולו סמלי אשר יבטא את סלידת החברה ממעשיהם.

לאור האמור הנני גוזרת על כל אחד מן הנאשמים את העונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל אחד מן הנאשמים עבירה של שיבוש מהלכי משפט או עבירה מן העבירות המנויות בפרק ט' סימן א' (פגיעות בסדרי השלטון והמשפט, שיבוש עשיית משפט) שהן עוון.

2. 1,000 ₪ קנס.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ח, 26 אפריל 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד עידן, הנאשמים וב"כ עו"ד חאסקיה..